

OD SEKSA DO SUPERSVIJESTI

SEKS JE BITAN

OSHO

HARŠA - BREGANA
2017.

SADRŽAJ

Predgovor	7
Prvi dio: OD SEKSA DO SUPERSVIJESTI	11
1. U potrazi za ljubavlju	13
2. Osnovna privlačnost	37
3. Nova vrata	59
4. Rađanje novog čovječanstva	83
5. Od ugljena do dijamanta	103
Drugi dio: SEKS JE BITAN	133
1. Razgradnja seksualnih uvjetovanja	135
2. Moralno i nemoralno	145
3. Iluzije i stvarnosti	183
Treći dio: NITI ORIGINALNO NITI GRIJEH	219
1. Razumijevanje u praksi	221
Zaključak: U potrazi za cjelovitošću	303
O autoru	313
OSHO MEĐUNARODNI CENTAR ZA MEDITACIJU	315

PREDGOVOR

P: *Zašto tema seksa stvara neugodu mnogim ljudima? Zašto je on toliki tabu?*

O: Iz jednostavnog razloga, jer su ljudi stoljećima živjeli potisnute seksualne živote. Svi religiozni proroci i mesije i spasioci su im nametnuli stav da je seks grijeh.

Iz moje perspektive, seks je vaša jedina energija, on je sama životna energija. Što ćete raditi sa njom, to ovisi o vama. Ona može postati grijeh, ali ona također može postati vaš najviši vrh svjesnosti. Sve ovisi o tome kako koristite tu energiju.

Postojalo je vrijeme kada nismo znali kako koristiti elektricitet. Elektricitet je oduvijek bio dostupan – kao i munja – i ubijao je ljude, ali sada je vaš sluga. On radi sve što vi želite. Seks je bioelektricitet. Pitanje je kako ga koristiti. Prvo pravilo jest da ga ne osuđujete. Kada nešto osudite, tada to ne možete više koristiti.

Seks bi trebao biti prihvaćen kao normalna, prirodna stvar u životu – poput sna, gladi i svega ostaloga.

Nadalje, seks se može spojiti sa meditacijom, i kada se on poveže sa meditacijom, mijenja se njegova cjelokupna kvaliteta.

Seks bez meditacije može samo reproducirati djecu. Seks sa meditacijom vam može pružiti novo rođenje, može vas pretvoriti u novo ljudsko biće.

P: *Seksati se dok meditiramo?*

O: Da. Ili da kažem drugačije, meditirajte dok vodite ljubav. Čak i najmanja promjena stvara veliku razliku...

U samostanu su dvojica redovnika razgovarala – imali su mnogo vremena, svaku večer sat ili dva za meditaciju i šetnju. Diskutirali su da li je pušenje u redu, jer nije zabranjeno, ali su se i dalje toga bojali. Stoga su odlučili da je bolje o tome upitati opata.

Sljedeći dan jedan od redovnika je bio veoma uzrujan i kada je vidio da drugi dolazi, pušeci, nije mogao vjerovati svojim očima. Reкао je, „Što se dogodilo? Pitao sam opata, ‘Mogu li pušiti dok meditiram?’ a on je rekao, ‘Nikada!’ I bio je veoma ljut. Ali ti pušiš. Ti ga nisi pitao?“

Drugi redovnik je odgovorio, „Pitao sam ga, ali pitao sam, ‘Mogu li meditirati dok pušim?’ Reкао je, ‘To je odlična ideja. Zašto gubiti vrijeme? Dok pušiš, ako možeš i meditirati, to je odlično. Učini to!’ “

Stoga ne želim da vodite ljubav dok meditirate, ne. Reći ću vam da meditirate dok vodite ljubav. To je jedno od najmirnijih, najtiših, najskladnijih stanja – u kojem je meditacija najlakša. Kada se približavate orgazmičkom iskustvu, vaše misli staju, vi postajete protočna energija koja se nalazi svuda. To je trenutak u kojem trebate biti budni – što god se događa, lupanje srca, orgazam koji se približava sve bliže i bliže, znate da postoji točka iznad koje nema povratka. Samo promatrajte. To je najtajnija, unutarnja budnost; ako možete to pro-

„Ovaj put u pakao je moj životni suputnik, moja bolja polovica?“ Ova vragolasta, grijesna bolja polovica – kako se može ostvariti bilo kakva harmonija sa njom?

Takva učenja su uništila bračni život diljem svijeta. Kada se na ovakav način uništi život jednog para, tada nestaje mogućnost za ljubav. Ako muž i žena ne mogu voljeti jedno drugo u slobodi – gdje je snaga ljubavi najspontanija i najprirodnija – tada tko će voljeti drugoga? Ova ista ljubav između muškarca i žene se može uzdići na takve visine, u takve uzvišene dimenzije da će ona razbiti sve prepreke i uzdići se još više. To je moguće. Ali ako je ona ugušena već kao pupoljak, ako je otrovana, tada ne postoji ništa što može rasti, što se može širiti.

Veliki mistik Ramanuja je kampirao u selu. Čovjek je došao do njega i rekao mu da želi doživjeti Boga.

Ramanuja ga je pitao, „Da li si ikada bio zaljubljen u nekoga?“

„Ne, nikada se nisam zamario sa takvim površnim stvarima,“ odgovorio je čovjek. „Nikada se nisam spuštao tako nisko; ja želim doživjeti Boga.“

Ramanuja ga je ponovno pitao, „Nikada se nisi zamario ljubavlju?“

Tragač je bio veoma jasan. „Govorim vam istinu,“ odgovorio je.

Ovaj siroti čovjek je govorio kako je mislio da treba govoriti. U svijetu religije, u to vrijeme, biti zaljubljen bi označavalo diskvalifikaciju. Bio je siguran da je rekao da je volio nekoga, ovaj mistik bi od njega odmah zatražio da se riješi te ljubavi – da se odrekne svih vezanosti i da ostavi sve zemaljske osjećaje iza sebe, prije nego što zatraži vodstvo. Stoga iako je čovjek volio nekoga, on je nastavio odgovarati negativno.

Ali gdje možete pronaći nekoga tko nikada nije volio? Ramanuja ga je pitao po treći put, „Reci mi nešto. Dobro razmisli. Čak ni malo ljubavi prema nekome, bilo kome? Zar nisi volio nijednu osobu, barem malo?“

Tragač je odgovorio, „Oprostite, ali zašto mi uporno postavljate isto pitanje? Ja ne bih čak ni dotaknuo ljubav sa štapom od pet metara. Želim doživjeti Boga.“

Stvorili smo izopačene ljude, sve u ime religije. Govorimo o celibatu, ali se ne trudimo razumjeti ljudsku seksualnu energiju – nakon čega se mogu provesti eksperimenti za njenu transformaciju.

Bez razumijevanja te osnovne životne energije, ljudski trud i ljudska učenja koja ju potiskuju i discipliniraju mogu natjerati ljude jedino u ludilo i bolest. Ali mi to ne primjećujemo. Ljudska bića nikada nisu bila toliko bolesna, neurotična, jadna, nesretna i otrovana.

Ako sagledamo ljudski rod kao cjelinu, tada ćemo to vidjeti. Oni su nakupili toliko otrova u sebi. Glavni razlog nakupljanja silnih otrova jest neprihvatanje naše prirode. Pokušali smo potisnuti i poremetiti svoju prirodu. Niti jedan pokušaj da se transformira ljudska energija, da se ona oplemeni. Umjesto toga, mi sjedimo na vrhu te energije, a ona iznutra ključa kao rastopljena lava. Ona uvijek izvire iznutra; može nas oboriti svakog trena. Zna li koja je prva stvar koja vam se može dogoditi?

Pretpostavimo da avion doživi nesreću. Vi se nalazite u blizini i pojurite do mjesta nesreće. Koje je prvo pitanje koje će vam pasti na pamet kada vidite tijelo u ruševinama?

„Da li je ova osoba hinduist ili musliman?“ Ne. „Da li je ova osoba Indijac ili Kinez?“ Ne. U prvom djeliću sekunde, pogledat ćete da li je tijelo muško ili žensko.

Jeste li svjesni zašto se to pitanje prvo pojavljuje u vašem umu? To je zbog potiskivanja seksa. Upravo to potiskivanje vas čini svjesnima razlike između muškarca i žene. Vi možete zaboraviti ime, lice ili nacionalnost – ako sretnete nekoga, možete zaboraviti ime, lice, kastu, dob, status, sve o toj osobi, ali nikada nećete zaboraviti spol te osobe.

Zašto? Kad već zaboravljate sve drugo u vezi te osobe, zašto ne možete izbrisati taj aspekt iz vašeg sjećanja? Zato što je seks uvijek prisutan u vašem umu, u vašim misaonim procesima. Seks je uvijek prisutan, uvijek aktivan.

Ova zemlja, ovaj svijet nikada ne može biti zdrav dok god postoji takva razlika između muškarca i žene. Ovaj svijet nikada ne može

doživjeti mir dok god nas ta vatra proždire iznutra, dok mi čvrsto sjedimo na njoj. Vi se morate svaki dan truditi kako biste to potisnuli. Ta vatra nas proždire, ona pretvara naš život u prah. Unatoč tome, mi nismo spremni pogledati i suočiti se sa tom vatrom.

Ako uspijete shvatiti tu vatru, ona tada nije neprijatelj. Ona postaje prijatelj. Ako shvatite tu vatru, ona vas neće opeći. Ona vam može grijati dom po zimi, ona može kuhati vašu hranu, ona vam može pomoći, i može postati vaš životni suputnik.

Elektricitet se pojavljuje na nebu milijunima godina. Znao je ubiti ljude, ali nitko nije mogao zamisliti da će ta ista energija jednog dana osvjetljavati naše domove i napajati naše kućanske aparate. Nitko tada nije mogao zamisliti te mogućnosti. Ali danas je ta struja postala naš prijatelj. Kako? Da smo joj okrenuli leđa, ne bismo nikada prodrijeti u njene tajne, ne bismo ju nikada uspjeli iskoristiti; ona bi ostala naš neprijatelj. Ali mi smo zauzeli prijateljski stav prema struji. Pokušali smo ju razumjeti, spoznati, i s vremenom, razvilo se dugotrajno prijateljstvo. Danas bi bilo gotovo nemoguće zamisliti život bez struje.

Seksualna energija u ljudskim bićima je veća od energije elektriciteta. Seksualna energija je veća od atomske energije. Ali jeste li ikada razmišljali o transformaciji te energije? Maleni atom je uništio čitavi grad sa populacijom od sto tisuća stanovnika, Hiroshimu. Ali atom ljudske seksualne energije stvara novi život, novu osobu! Ta osoba može biti Mahatma Gandhi, Mahavira, Gautama Buddha, Krist, Einstein ili Newton. Nevjerojatno maleni atom ljudske seksualne energije posjeduje osobnost kao da je Mahatma Gandhi skriven unutar njega.

Ali mi nismo spremni ni pokušati razumjeti seks. Ne možemo skupiti dovoljno hrabrosti čak ni da otvoreno razgovaramo o seksualnoj energiji. Kakav nas to strah koči, zbog kojeg nismo spremni razumjeti energiju iz koje je rođen cjelokupni život? Koji je to strah? U čemu je sramota?

Svi su osjećali veliku sramotu kada sam rekao nekoliko stvari u ovom kontekstu u svojem prijašnjem govoru, ovdje u Mumbaiju. Dobio sam mnoga pisma, u kojima je pisalo: „Nemoj govoriti o tim stva-

on se uzdiže i pada, ponovno i ponovno, njen čitav život. Pravi razlog ove intenzivne privlačnosti je iskustvo stanja bez ega: „Neka ego neka-ko nestane kako bih mogao upoznati svoju dušu. Neka vrijeme neka-ko nestane tako da mogu spoznati ono vječno, bezvremeno, da mogu spoznati ono što je iznad vremena, ono što je beskrajno i bez početka.“ U potrazi za tim iskustvom, cijeli svijet se vrti oko seksa.

Ali što će se dogoditi ako se suprotstavimo tom fenomenu? Da li ćemo ostvariti iskustvo koje se događa tijekom seksa kao uvid? Ne. Kada se suprotstavljamo seksu, seks postaje fokus naše svijesti. Tada ga se ne oslobađamo, tada mu robujemo; tada nastupa Zakon suprotnog efekta i mi postajemo vezani za njega. Tada pokušavamo pobjeći od seksa, ali što se više trudimo, to se više vežemo za nj.

Ljudi su se počeli boriti protiv seksa, i teško je izbrojati na koliko je sve načina to preraslo u razne perverzije. Što je društvo civiliziranije, to je više prostitucije u njemu. Da li ste ikada razmišljali kako je prostitucija uopće nastala? Možete li pronaći prostitutku u planinskim predjelima plemenskih i domorodačkih naroda? To je nemoguće. Ti ljudi uopće ne mogu zamisliti da postoje žene koje prodaju svoja tijela, svoju čast, koje mijenjaju seks za novac. Ali što više civilizacija napreduje, to je više prostitucije. Zašto? Još bi nas više iznenadilo ako bismo naveli popis svih drugih perverzija seksa koje su nastale u zadnje vrijeme.

Tko je odgovoran za ovo stanje? Odgovornost je na onima koji su podučavali ljude da potiskuju seks, da se bore protiv seksa, umjesto da ga pokušaju shvatiti. Zbog tog potiskivanja, ljudska seksualna energija curi iz krivih pora. Čitavo ljudsko društvo je bolesno i pati. Ako želimo transformirati ovo bolesno društvo, tada ćemo morati prihvatiti seksualnu energiju i privlačnost prema seksu kao nešto prirodno.

Zašto postoji privlačnost prema seksu? Ako možemo shvatiti osnove privlačnosti prema seksu, možemo uzdignuti ljudska bića iznad svijeta seksa. Tek kada ljudsko biće ode iznad svijeta *kame*, svijeta seksa, jedino tada nastupa svijet *Rame*, svijet božanstvenosti.

Jednom sam sa grupom prijatelja posjetio Khajuraho u Indiji, kako bih vidio svjetski poznate hramove. Svi vanjski zidovi, sva površina hrama je dekorirana sa prizorima seksualnih položaja. Bilo je veoma mnogo skulptura koje su predstavljale muškarca i ženu u najraznovrsnijim seksualnim položajima. Moji prijatelji su me pitali zašto se te skulpture nalaze tamo, blizu jednog hrama!

Objasnio sam im da su arhitekti koji su gradili ovaj hram bili veoma inteligentni ljudi. Oni su znali da seks okružuje život, i vjerovali su da oni koji su pod vlašću seksa neće moći ući u hram.

Ja sam ih uveo unutra. Unutra nije bilo takvih kipova. Moji su prijatelji bili iznenađeni što nigdje nema seksualnih skulptura. Objasnio sam im da samo izvana, na površini života, seks i strast postoje; unutra se nalazi hram Boga. Oni koji su zavedeni strašću i seksom, ne mogu dosegnuti Boga unutar sebe; oni jednostavno lutaju oko vanjskih zidova.

Graditelji tih hramova su bili veoma mudri ljudi. To je bio hram meditacije; taj hram je bio meditacijski centar. Oni su običavali govoriti zainteresiranima da prvo meditiraju na temu seksa, da meditiraju na slike sa vanjskih zidova. Kada su u potpunosti shvatili seks i kada su njihovi umovi i misli bili oslobođeni seksa, tada su mogli ući unutra. Tada su mogli susresti Boga koji se nalazi unutra.

Ali u ime religije, mi smo uništili svaku mogućnost za razumijevanje seksa. Mi smo objavili rat seksu, objavili smo rat i svojim instinktima. Nema potrebe da se seks razumije u potpunosti; zatvorite svoje oči i naslijepo uđite u Božji hram. Ali može li itko dospjeti u Božji hram zatvorenih očiju? Čak i ako uspijete, nećete moći vidjeti Boga sa zatvorenim očima. Vidjet ćete jedino ono od čega bježite, i ostat ćete vezani.

Slušajući me, vjerojatno neki ljudi misle da sam ja zagovornik seksa, da ja promoviram seks. Ako je tako, molim vas, recite im da me oni zapravo nikada nisu shvatili.

Gotovo je nemoguće naći većeg neprijatelja seksa od mene. Kada bi ljudi pažljivo slušali ono što ja govorim, oni bi transcendirati seks. Ne postoji drugi način. Religiozni dogmatičari, za koje ste mislili da

zahtijeva ogromnu količinu truda kako bi oni postigli mir pred kraj života; to se moglo veoma lako ostvariti, da se to učinilo mnogo ranije.

Stoga, prvi korak u transformaciji seksa jest upoznati malu djecu sa meditacijom – inicirati ih u mir, stanje bez misli, tišinu. Djeca su ionako, po mjerilima odraslih, tiha i skladna. Ako im se pruži određeno usmjerenje i ako se nauče biti tihi i smireni barem nakratko svaki dan, tada će se, do njihove četrnaeste godine, u njima otvoriti nova vrata. Energija će sazrijeti i početak će teći kroz vrata koja su već otvorena. Oni će posjedovati iskustva mira, blaženstva, bezvremenosti i stanja bez ega mnogo prije samog iskustva seksa. Ta prisnost će spriječiti da njihova energija ne ode u krive kanale; ona će ju držati na pravom putu.

Umjesto da ih učimo blagodatima meditacije, mi učimo djecu da osuđuju seks. „Seks je grijeh, seks je pokvaren,“ govorimo. Govorimo im da je ružan i loš; govorimo da on vodi u pakao. Ali to prozivanje ne mijenja ništa. Naprotiv, djeca postaju sve znatizeljnija; ona žele znati više o tom paklu, o tom zlu, o toj prljavoj stvari koja toliko plaši njihove roditelje i učitelje.

Unutar kratkog vremena, djeca dolaze do spoznaje da su njihovi roditelji u toj istoj potrazi za koju im ne žele ništa reći. Kada to otkriju, djeca gube svo poštovanje i povjerenje prema svojim roditeljima. Nije moderno obrazovanje krivo za manjak poštovanja prema roditeljima; roditelji su sami krivi. Djeca uskoro otkrivaju da su roditelji uronjeni u tu istu stvar za koju govore da je prljava, da je njihov dnevni život drugačiji od njihovog noćnog života, da postoji nepodudarnost u onome što govore i onome što rade.

Djeca su vrlo dobri promatrači. Ona vrlo dobro paze na sve što se odvija u kući. Ona mogu vidjeti da se upravo ona stvar koju otac zove „prljavom“, a majka zove „lošom“, događa u kući. Oni uskoro postaju svjesni toga. Nestaje svo poštovanje prema roditeljima, roditelji postaju licemjeri, prevaranti. Oni ne prakticiraju ono što propovijedaju. Čitava ta prijevara se vrti oko seksa.

Nemojte učiti djecu da je seks grijeh. Radije im objasnite da je seks dio života, da smo svi rođeni iz seksa, da je seks naš život. To će im pomoći da bolje shvate ponašanje njihovih roditelja, iz prave perspektive. I kada odrastu i sami iskuse život, bit će ispunjeni poštovanjem prema iskrenosti svojih roditelja. Ne postoji bolji sastojak za stvaranje religioznosti u njihovim životima od iskrenosti njihovih roditelja. Ali danas sva djeca znaju da su njihovi roditelji licemjери i prevaranti. To je uzrok sukoba između djece i roditelja. Potiskivanje seksa stvorilo je prazninu između muškarca i žene, i između djece i njihovih roditelja.

Ne, nama nije potrebno neprijateljstvo prema seksu, osuđivanje seksa; ono što nam je potrebno jest edukacija o seksu. Čim djeca postanu dovoljno zrela za to, sve što ona mogu shvatiti, sve što ona mogu prihvatiti, treba im se reći, tako da ne postanu previše znatiželjna o seksu, tako da ne postanu opsesivna, da ne pokušavaju pronaći odgovore kroz krive izvore. Kao što se događa danas, djeca saznaju ono što ih zanima, ali to saznaju od krivih ljudi. Oni to saznavaju kroz krive kanale, i to im uzrokuje bol i muku kroz cijeli život. Čitavo to vrijeme, između njih i njihovih roditelja postoji zid tišine i tajnovitosti, kao da ni roditelji ni djeca ne znaju ništa o seksu.

Djeca moraju primiti pravilno obrazovanje o seksu.

Drugo, djecu treba naučiti meditirati, kako ostati smiren, spokojan, u tišini, kako dosegnuti stanje bez uma. Djeca to mogu naučiti vrlo brzo, ako kod kuće imaju uvjete da mogu biti u tišini barem jedan sat dnevno. To će biti moguće kada vi, kao roditelji, također sjedite u meditaciji sa njima. Sat vremena dnevno, provedenih u tišini, trebalo bi biti obavezno u svakom domu. Ako se u domu jedan dan propusti obrok iz nekog razloga, to se može tolerirati; ali nijedan dom ne bi trebao propustiti sat meditacije, svaki dan. Pogrešno je zvati to mjesto „dom“ obitelji ako se u njemu svaki dan ne upražnjava sat tišine. To je lažan dom.

Sat vremena tišine u danu, i kada dijete napuni četrnaest godina, vrata do meditacije će biti otvorena, vrata do onog stanja gdje osoba doživljava bezvremenost i stanje bez ega, gdje osoba dobiva uvid u

Njihovo rođenje je rezultat potpunog sjedinjenja dvoje ljudi. Što je dublje to sjedinjenje, to je nevjerojatniji potomak; što je pliće sjedinjenje, što je ono više nepotpuno, to je potomak potlačeniji. Danas, kvaliteta ljudi je sve niža i niža. Neki ljudi za to krive oslabljivanje moralnih standarda, dok drugi to pripisuju efektima „doba tame,“ ali sve su to gluposti, lažne i bezvrijedne.

Samo je jedna stvar drukčija: pala je kvaliteta seksa. Seks je izgubio svoju svetost, seks je izgubio svoje znanstveno shvaćanje, svoju jednostavnost i prirodnost. Seks je sveden na prisilnu stvar, noćnu moru. Seks je gotovo postao nasilna aktivnost; on nije više čin ljubavi, on nije više sveti i mirni čin, on nije više meditativni čin. Zbog toga, čovječanstvo će i dalje nastaviti propadati.

Ako kipar izrađuje skulpturu i on je pijan, da li očekujete od njega da stvori prekrasno umjetničko djelo? Ako je plesač pun bijesa, ako je nemiran i zabrinut, da li očekujete od njega inspirativnu izvedbu?

Kvaliteta onoga što radimo ovisi o stanju uma u kojem se nalazimo.

U tom slučaju, seks je najviše zanemareno područje u našim životima. To je fenomen o kojem ovisi razmnožavanje života na Zemlji, kroz koji nova djeca, nove duše dolaze na svijet.

Možda niste svjesni da seks samo stvara situaciju u koju duša silazi. Vi samo stvarate priliku. Vi ne dajete život djetetu, vi mu samo pružate priliku da dođe u maternicu. Ovisno o kvaliteti i podobnosti te prilike, određena duša ulazi. Ako ste pružili bolesnu priliku – ako ste za vrijeme odnosa bili bijesni, osjećali se tjeskobno ili krivo – duša koja odlučuje ući u maternicu će biti iz iste razine svijesti. Ona ne može biti sa više razine.

Kako biste prizvali višu dušu, okolnosti i okolina seksa moraju biti također visoke kvalitete. Samo tada se mogu roditi visoke duše; samo tada se može podići razina svjesnosti čovječanstva. Zato kažem da kada čovječanstvo postane u potpunosti upoznato sa čitavom znaošću seksa, čitavom umjetnošću seksa – kada uspijemo podijeliti tu znanost, tu umjetnost, i mladima i starima, čitavom svijetu – moći ćemo stvoriti novo ljudsko biće.

Ubili smo oko trideset milijuna ljudi tijekom Prvog Svjetskog rata i nakon toga, prateći razdoblje govora o miru i ljubavi, ubili smo sedamdeset i pet milijuna ljudi u Drugom Svjetskom ratu. Ponovno nakon toga, od Bertranda Russella do Mahatme Gandhija, svi nastavljaju moliti za mir, a mi se nastavljamo pripremati za treći svjetski rat. Za usporedbu, ovaj rat će učiniti da ovi prijašnji izgledaju kao dječja igra.

Netko je jednom pitao Einsteina što se može dogoditi u trećem svjetskom ratu. Rekao je da ne može reći ništa o trećem svjetskom ratu, ali da može predvidjeti nešto u vezi četvrtog. Iznenađen, ispiti-vač ga je pitao, budući da ne može reći ništa o trećem svjetskom ratu, kako može predvidjeti išta o četvrtom? Einstein je odgovorio da je jedna stvar sigurna u vezi četvrtog svjetskog rata, a to je da do njega neće doći, jer ne postoji šansa da ijedna osoba preživi treći.

Ovo je plod čovjekovog morala i njegovih religioznih učenja.

Ovaj osnovni uzrok krije se svugdje. Dok god ne dovedemo čin seksa do dubokog razumijevanja i harmonije, dok ga ne učinimo duhovnim – vratima ka supersvijesti – ne može doći do boljeg čovječanstva. Dok se to ne dogodi, čovječanstvo će postajati sve gore i gore, jer današnja djeca će kasnije proći kroz seks i stvarat će djecu goru od sebe. Kvaliteta svake nove generacije će biti sve gora i gora; to je sigurno, to barem možemo predvidjeti. Ali već smo dosegнули tako nisku razinu da vjerojatno ne postoji ništa niže. Cijeli svijet je do sada gotovo postao velika ludnica.

Povremeno, probajte sjesti u miran kutak i promatrajte svoje vlastito stanje. Iznenadit ćete se količinom ludila koja je skrivena u vama. Nekako ga držite potisnutim i kontrolirate ga, ali to je nešto drugo. Potreban je maleni okidač i svaki čovjek može vrlo lako poludjeti.

Vrlo vjerojatno će čitavi svijet za stotinjak godina postati jedna golema ludnica. Naravno, s druge strane, bit će tu mnogo prednosti: nećemo trebati liječenje za ludost; nećemo trebati psihijatre da liječe neurotičare. Nitko neće osjećati da je netko drugi lud, jer je prvi simptom luđaka to što on ne shvaća da je lud. Ta bolest neprestano raste.

Stoga može biti da se kroz neko vrijeme, kada se osoba odrekne potiskivanja, ona preda, ali to će trajati kratko. Uskoro će se ona smjestiti u sredinu, jer će vidjeti da ponovno pada u sličnu jamu. Stoga ne osjećam strah.

Vi posjedujete odjeću. Da li koristite previše jakni? Da li pretjerujete jer ste slobodni imati mnogo jakni? Imate slobodu da spavate. Da li to znači da spavate 24 sata? Imate slobodu da jedete. Da li to znači da neprestano jedete?

Samo pogledajte druga područja u kojima imate slobodu. Jeste li i u njima pretjerali? Slobodni ste se tuširati. To ne znači da provodite čitave dane ispod tuša, pretjerivajući. Tada vam je potreban psihijatar. Tada to nije pitanje potiskivanja ili pretjeranog zadovoljstva, tada je to pitanje nečega što nije u redu na mentalnoj razini.

Na početku mogu razumjeti pretjerano zadovoljstvo. Na primjer, džainisti poste svake godine punih deset dana. U tih deset dana oni razmišljaju samo o jedenju i ni o čemu drugome. Ja ih ne osuđujem; to je prirodno. Oni su gladni. Oni neprestano planiraju taj jedanaesti dan – što će jesti, koje je njihovo najdraže jelo. Stoga nakon tih deset dana, oni sljedeća dva ili tri dana jedu previše, što je prirodno. To je poput klatna; ako ga stavite na jedan kraj i pustite, ne možete se nadati da će se ono zaustaviti u sredini. Impuls će ga odnijeti do drugog ekstrema, ali impuls će postajati sve slabiji, i kroz određeno vrijeme će stati.

Impuls nastaje iz potiskivanja. Ako osoba pretjeruje u zadovoljenju, odgovornost leži na ljudima koji su podučavali potiskivanje.

Stoga ne vidim potrebu za strahom od pretjeranog zadovoljstva.

Što je pornografija, i zašto je tako privlačna?

Pornografija je posljedica religijskog potiskivanja. Čitava zasluga ide svećenicima. Pornografija nema nikakve veze sa pornografima. Pornografija se stvara, upravlja iz Crkve, od strane religioznih ljudi.

veći, koga briga? Možete ga sakriti. Vaše tijelo je postalo ružno, jer nije otkriveno; inače ćete pomisliti, trbuh mi je prevelik. Neka ljudi stoje goli, i svi će se sramiti, i migoljiti i početi će se sakrivati. Nešto nije u redu. Zašto je to tako? Oni poznaju samo svoje lice – o njemu se brinu; čitavo tijelo je zapostavljeno.

To je loše. To nikako nije dobro, to nije u korist tijela.

Bilo koja zemlja koja dozvoljava ljudima slobodu da budu goli je prekrasna; ljudi će imati ljepša tijela. Ako američke žene postaju sve ljepše i imaju sve ljepša tijela, tada to nije ništa čudno. Indijske žene će morati čekati vrlo dugo; one mogu sakrivati svoja ružna tijela veoma pažljivo.

Golotinja treba biti prirodna, treba biti prirodna poput životinja, poput drveća, poput svega što je golo. Tada će pornografija nestati.

Pornografija je poput neke vrste mentalne masturbacije. Vama nije dozvoljeno da volite žene, vama nije dozvoljeno da volite muškarce, vama nije dozvoljeno da ostvarite što više kontakta; um kipi i započinje jednu vrstu unutarnje masturbacije. Pornografija vam pomaže; ona vam daje vizije prekrasnih žena i muškaraca o kojima možete sanjati, i to vas uzbuđuje.

Vaša žena vas ne uzbuđuje. Sa vašom ženom vi jednostavno umirete. Postoje ljudi, koji dok vode ljubav sa svojom ženom, zamišljaju neku drugu ženu; oni zamišljaju neke slike iz *Playboya*. Oni mogu voditi ljubav sa svojom ženom tek kada u njihovoj mašti postoji neka druga žena, neka fantazija. Tada se uzbuđuju. Oni ne vode ljubav sa svojom ženom, i žena ne vodi ljubav sa njima. Ona možda razmišlja o nekom glumcu ili heroju ili nekome drugome. U svakom krevetu je četvero ljudi! Naravno, to je prevelika gužva, i vi nikada ne dopirete do prave osobe; oni zamišljeni ljudi stoje između vas.

Trebate znati da je masturbacija – mentalna ili fizička – izopačenost. Ona ne postoji u prirodi. Ona ne postoji u prirodi, ali ona postoji u zoološkom vrtu. U zoološkom vrtu životinje počinju masturbirati. Kada je god situacija neprirodna, ona je tu. U vojsci, napregnute energije izluđu-

ne svjesno prirode i počinje ju objašnjavati, samo tumačenje počinje stvarati mnoge koncepte krivnje, grijeha, morala i nemorala.

Priča o Adamu i Evi govori da kada je plod sa Drva Znanja pojeden, po prvi puta su postali svjesni svoje golotinje i osjećali su se posramljeno. Bili su goli, ali nikada nisu bili toga svjesni. Svjesnost, sama svjesnost, stvara prazninu. Kada postanete svjesni nečega, počinjete osuđivati. Tada se razlikujete od toga. Na primjer, Adam je bio gol. Svi se rađaju goli poput Adama, ali djeca nisu svjesna svoje golotinje. Ona ne mogu suditi to kao dobro ili loše. Ona nisu svjesna toga, stoga ne mogu osuđivati. Kada je Adam postao svjestan da je gol, počeo je suditi to kao dobro ili loše.

Sve životinje oko njega su bile gole, ali nijedna životinja nije bila svjesna svoje golotinje. Adam je postao svjestan, i sa tom svjesnošću Adam je postao jedinstven. Sada se golotinja izjednačavala sa golotinjom životinja, i Adam naravno nije htio biti životinja. Nijedan čovjek to ne želi, iako svaki čovjek upravo to i jest.

Kada je po prvi puta Darwin izjavio da je čovjek evolucija određenih životinjskih vrsta, svi su mu se suprostavili jer je čovjek oduvijek razmišljao o sebi kao o Božjem potomku – tek nešto niže od anđela. Razmišljati o majmunu kao o čovjekovom pretku je bilo veoma teško – gotovo nemoguće. Bog je bio otac, a Darwin je sve to promijenio. Bog je bio skinut sa trona, a na njega su postavljeni majmuni; majmun je postao otac. Čak se i Darwin osjećao krivo jer je on bio religiozan čovjek. To je bila nesreća, da činjenice govore da je čovjek nastao kroz životinjsku evoluciju, da je on dio životinjskog svijeta, da se on ne razlikuje od životinja.

Adam se osjećao posramljeno. Taj sram je nastao jer se sada mogao usporediti sa životinjama. Na određeni način je bio različit jer je on bio svjestan. Čovjek se počeo oblačiti samo kako bi se razlikovao od životinja. Mi se uvijek sramimo nečega što izgleda životinjski; kada netko radi nešto animalistički, mi kažemo, „Što to radiš? Jesi li ti životinja?“ Mi možemo osuditi bilo što, ako dokažemo da je to životinjsko.

Čovjek ima neograničenu slobodu, stoga on može pasti. On više nije vezan za instinkt, on je oslobođen. On nije poput drva, ukorijenjen, fiksiran; on se može kretati, on je pokretno drvo. Njegovi korijeni nisu fiksirani, već su protočni. To je nešto predivno, ali rijetki ljudi to pravilno koriste.

Vi možete pasti poput Adama ili se možete uzdignuti poput Isusa.

Seks se mora naučiti. Ne postoji netko tko ga podučava; ne postoje nikakve škole. Nije dozvoljeno njihovo postojanje! Svima se dozvoljava da vas truju protiv seksa; nikome se ne dozvoljava da vas podučava pravilnom korištenju seksa. Nikome se ne dozvoljava da od njega stvori pravu umjetnost.

Bio je jednom jedan dječak koji je sa četiri godine završio na pustom otoku i tamo je živio godinama, sve dok se jednog dana, kada je imao 21 godinu, pojavila prekrasna plavuša na plaži.

Susreli su se. Ona je rekla, „Tko si ti?“

On je odgovorio, „Ja sam jedini stanovnik ovog otoka.“

Rekla je, „Što radiš po cijele dane?“

Odgovorio je, „Lovim i pecam i penjem se na drveća i sjedim na kamenom rubu tamo i bacam kamenčiće u more.“

Rekla je, „A što činiš u vezi seksa?“

Rekao je, „Seks? Što je seks?“

Stoga mu je ona tada i ondje pokazala što je seks. Kada je bilo gotovo, rekla je, „Što misliš o tome?“

Rekao je, „Sve je to lijepo, ali pogledaj što si učinila od moje šljunčane peraje!“

Čovjeka treba podučiti svemu. Čovjek nema instinktivni program, stoga je sve moguće. Ako ne dobijete pravo usmjerenje, morat ćete tapkati u mraku.

U Pitagorinoj školi se podučavalo kako transcendirati seks – dubljim ulaskom u njega. Zato je on bio mučen, progonjen čitav svoj